

derom ved 1ste Behandling, i øvrigt passerede det uomtalt gennem alle Behandlinger.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om om Vederlag for Kontorudgifter til Amtmandsembederne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 701).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaal let om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.) og dets Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Den under Nr. 8 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 13. Marts 1903 om Tillæg til Lov om Lods væsenet af 13. Juni 1879, maa antages at ville give Anledning til nogen Forhandling, og jeg skal derfor, for at den sidste Sag ikke skal opholdes længere, lade den udgaa af Dagsordenen for i Dag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udredelse af Ejendomsskyld til Staten og Bidrag til Amtsrepartitionsfonden af nogle Huslodder under Frederiksborg Amt m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):
Jeg skal tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Det vedrører et specielt Forhold, som finder Sted i Frederiksborg Amt paa i alt 766 Huslodder. I det nævnte Amt er Forholdet saaledes, at de Gaardmænd, fra hvis Ejendomme Huslodderne i sin Tid Tid ere udskilte ved Overdragelsen fra Staten, have paataget sig at svare de kongelige Skatter ogsaa af Huslodderne. Til Gengæld for at disse saaledes bleve fri for Skat af Husjorden samt som Vederlag for Gaardmændenes Afsavn, blev det paalagt Husmændene at svare en Afgift af to Rigsdaler pr. Td. Land boniteret Jord, hvilke oprindeligt bleve udbetalte direkte til Gaardmændene, medens de senere udbetaltes til Jordebogskassen og altsaa for saa vidt lagdes til Jordebogsafgiften. Gaardmændene modtoges saa atter Beløbet fra Jordebogskassen eller fik Godtgørelse derfor i deres Jordebogsafgift. Saaledes var Forholdet, indtil de ny Skattelove kom. Det var den Gang klart, at Gaardmændene havde en Pligt til at svare de kongelige Skatter, men i Stedet for fik Godtgørelse i Jordebogsafgiften. Men disse Skatter bleve afskaffede ved Loven om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903, og Følgen deraf blev foreløbig den, at Gaardmændene vedbleve at beholde den Godtgørelse, som de i sin Tid havde faaet for Pligten til Skattesvarelse, medens den ny Ejendomsskyld blev paalagt Husene med de tilhørende Jorder. Ifølge Loven om Ejendomsskyld kunde dette neppe være anderledes. Det er nemlig Lovens bestemte Forudsætning, at Ejendomsskylden paalægges de vedkommende Ejendomme; der fandtes ikke Hjemmel til ikke at paalægge Husene Ejendomsskyld. Paa den anden Side at overføre paa Gaardmændene Forpligtelsen til ogsaa at svare de ny Skatter, var vanskeligt eller, rettere sagt, ugørligt, thi der er en Væsenforskel mellem de gamle Skatter og de ny derved, at de gamle Skatter vare Jordskatter, medens de ny ere Skatter paa Jorder og Bygninger, og man kunde selvfølgelig ikke forpligte Gaardmændene til til evige Tider at svare Skat af en Huslod med Bygninger paa, naar den Mulighed stadig stod aaben, at der kunde opføres f. Eks. meget kostbare Bygninger. Vedkommende Amtstue har da siden 1904 fulgt den Praksis, at den har fritaget Gaardmændene for Skattesvarelse samtidig med, at de dog have beholdt Godtgørelsen, og at den paa den anden Side har opkrævet de ny Skatter hos Hus-